

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 listopada 2019 roku.

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 16 marca 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, domagała się zapłaty od pozwanego T. G. kwoty 7 351,44 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 7 207,29 zł, od dnia 17 marca 2017 roku do dnia zapłaty, jak też kosztów sądowych (k. 2-3, 31-40).

W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podniosła, iż podstawą żądania jest umowa kredytu (...) z dnia 22 listopada 2006 roku. Cała należność wynikająca z tej umowy stała się wymagalna w dniu 2 stycznia 2017 roku. Pozwany mimo wezwania do zapłaty nie uregulował zadłużenia, na które składa się kwota należności głównej – 7 207,29 zł, odsetki w kwocie 144,15 zł naliczone do dnia 16 marca 2017 roku. Powód domaga się nadto zapłaty dalszych odsetek od dnia 17 marca 2017 roku zgodnie z umową.

W dniu 14 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...) zgodnie z żądaniem pozwu (k. 4v).

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 7-8), w związku z czym sprawa została przekazana do tut. Sądu Rejonowego (k. 12v).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując na brak sprecyzowania, którego zobowiązania dotyczy, ewentualnie o aktualizację żądania przez powoda, podniósł nadto, iż posiada kilka ważnych zobowiązań wobec powoda, które systematycznie spłaca (k. 28).

W piśmie procesowym z dnia 5 sierpnia 2019 roku strona powodowa ograniczyła żądanie pozwu, domagając się zasądzenie od pozwanego 7 669,67 zł, w tym 7 154,98 zł należności głównej i 514,69 zł tytułem odsetek od tej kwoty od dnia ostatniej wpłaty – tj. 28 lipca 2017 roku do dnia 5 sierpnia 2019 roku, z dalszymi odsetkami umownymi od dnia 6 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty (k. 100).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany T. G. zawarł w dniu 16 listopada 2006 roku z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę nr (...) o wydanie i używanie karty kredytowej (...) z limitem kredytowym 5 000 zł. W umowie wskazano, że jest ona zawarta na okres ważności karty i ulega przedłużeniu dla każdej kolejnej karty wznowionej na wskazany tam okres. Pozwany był zobowiązany do spłaty zadłużenia z tytułu używania karty w sposób i w terminie określonym w Regulaminie (§ 7), na ustalony rachunek (§ 8), a od niespłaconej kwoty zadłużenia bank naliczał odsetki w ostatnim dniu cyklu rozliczeniowego (§ 11). Kwota zadłużenia była oprocentowana w stosunku rocznym według zmiennej stopy procentowej, na datę zawarcia umowy było to 21,90 % rocznie (§ 12). Bank mógł wypowiedzieć umowę w szczególności w sytuacji rażącego naruszenia przez posiadacza karty postanowień Regulaminu lub umowy – w przypadku zalegania ze spłatą dwóch minimalnych kwot do zapłaty wypowiedzenie było poprzedzone wezwaniem do zapłaty. Termin wypowiedzenia wynosił jeden miesiąc (§19).

(niesporne, nadto: umowa z dnia 16.11.2006 r. k. 33-35, wyciąg z taryfy prowizji i opłat bankowych k. 36, załączniki do umowy k. 37-39).

Pozwany początkowo regulował spłatę kredytu. Wobec późniejszych opóźnień w regulowaniu spłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty, a następnie pismem z dnia 23 września 2016 roku wypowiedział pozwanemu umowę o wydanie i używanie karty kredytowej z dwumiesięcznym okresem wypowiedzenia, jednocześnie wzywając pozwanego do uregulowania wynikających z tej umowy zobowiązań w łącznej kwocie 7 695,62 zł, w tym z tytułu kapitału – 7 414,77

zł, z tytułu odsetek – 250,51 zł i opłat 30,34 zł. Po wypowiedzeniu umowy – w grudniu 2016 roku kwota zadłużenia została zaewidencjonowana na innym rachunku, z czym wiązało się oznaczenie umowy numerem (...).

Pozwany w 2019 roku zwracał się do powoda o restrukturyzację zadłużenia, a po uzyskaniu pisemnej zgody na to dokonał kilku wpłat na poczet tego zadłużenia w tytułach wpisując: „wg pisma oferty (...) -13.03.19 – znak (...)” – 6 września 2019 roku – 180 zł, 7 października 2019 roku – 165 zł i 4 listopada 2019 roku – 165 zł (łącznie 510 zł).

(niesporne, nadto: zestawienia operacji k. 32, 52-54,63-65,114, wypowiedzenie umowy k. 40,).

Pozwany jest osobą starszą, schorowaną, posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności datowanej od 2011 roku. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę na stanowisku spedytora w wysokości 2 455 zł brutto/1 758 zł netto miesięcznie. Posiada liczne zobowiązania kredytowe, w wysokości ok. 1000 zł miesięczne, które jednak systematycznie spłaca, przy czym od lutego 2019 roku będzie to zobowiązanie niższe o ok. 610 zł.

(orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 18.02.2016 r. k. 82, potwierdzenia transakcji k. 71-78, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 113, harmonogram spłaty pożyczki w A. Bank k. 79-81, zeznania pozwanego – nagranie z dnia 7.11.2019 r. 00:13:09-00:25:36).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową oraz pozwanego. Przedłożone w sprawie dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, co nie przesądza ich skutków prawnych. Zeznania pozwanego są wiarygodne, znajdują potwierdzenie w dokumentach przez niego złożonych. Na ostatniej rozprawie pozwany przedłożył dokumenty potwierdzające dokonanie przez niego wpłat na poczet niniejszego zobowiązania wystawione przez stronę powodową, co w ocenie Sądu czyniło dokument wiarygodnym.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje w ocenie Sądu co do zasady na uwzględnienie

Należy stwierdzić, iż pomiędzy stronami nie był sporny sam fakt zawarcia umowy oraz treść stosunku umownego. Umowa z dnia 16 listopada 2016 roku potwierdza warunki, na jakich została pozwanemu przyznana karta kredytowa, kwotę limitu, ustalone zasady spłaty zadłużenia. Z kolei dokument w postaci wypowiedzenia umowy jest miarodajny dla ustalenia daty wymagalności roszczenia. Pozwany przyznał, iż posiada zadłużenie wobec powoda, nie kwestionował jego wymagalności, wnosił jedynie o rozłożenie spłaty na raty, wskazując jednocześnie iż w 2019 roku dokonał kilku wpłat na poczet tego zadłużenia w związku z taką ofertą Banku.

W ocenie Sądu powód wykazał swoje roszczenie zarówno co do zasady, jak i (w przeważającej części) co do wysokości. Domagał się bowiem ostatecznie zapłaty kwoty 7 154,98 zł z tytułu kapitału oraz odsetek w kwocie 514,69 zł wliczonych od wskazanej wyżej kwoty należności głównej za okres od dnia 28 lipca 2017 roku (data ostatniej wpłaty) do dnia 5 sierpnia 2019 roku.

Jak jednak wynikało z wydruków z historii rachunku pozwany dokonał wpłat na poczet tego zadłużenia również po dniu 28 lipca 2017 roku, tj w dniach 6 września 2019 roku – kwota 180 zł, 7 października 2019 roku – kwota 165 zł i 4 listopada 2019 roku – kwota 165 zł (łącznie 510 zł). Nie budzi wątpliwości, iż wpłaty te zostały zaksięgowane na rachunku bankowym, który powód ustalił dla spłaty zadłużenia – mimo to powód nie ograniczył powództwa w tym zakresie. Z zestawienia tych operacji wynika jednocześnie, iż wpłaty zostały zaliczone w całości na poczet odsetek karnych, w sytuacji powód domaga się odsetek w łącznej wysokości 514,69 zł. Należało zatem uznać, iż pozwany zapłacił te odsetki niemal w całości, a do zapłaty pozostało jedynie z odsetek kwota 4,69 złotych. Powyższe prowadzi do wniosku, iż powodowi należna jest jedynie kwota 7154,98 zł tytułem kapitału oraz kwota 4,69 tytułem odsetek.

Mając to na uwadze Sąd zasądził w pkt I od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7159,67 zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia 6 sierpnia 2019 roku do dnia wyrokowania zgodnie ze zmienionym żądaniem pozwu pismem z dnia 6 sierpnia 2019 roku.

W uwzględnieniu wniosku pozwanego oraz jego sytuacji majątkowo – zdrowotnej Sąd tak zasądza kwotę rozłożył na 72 raty, z czego 71 rat płatnych po 100 zł, zaś 72 rata – w kwocie 59,67 zł plus odsetki, z dalszymi umownymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, płatne do dnia 6 dnia każdego miesiąca – począwszy od lutego 2020 roku. Sąd miał na uwadze, iż pozwany osiąga niewysoki dochód, posiada liczne zobowiązania w innych bankach – jednakże regularnie je spłaca. Spłata ratałna umożliwi zatem pozwanemu wywiązywanie się ze zobowiązania, a jednocześnie zagwarantuje powodowi uzyskanie należnych mu środków finansowych. Sąd uwzględnił przy tym wniosek pozwanego, aby ustalić początek spłaty rat na luty 2020 roku, mając na uwadze, iż wówczas dobiegnie końca spłata zobowiązania w innym banku, co pozwoli pozwanemu na realną spłatę tego zadłużenia.

W pkt II Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty odsetek karnych spłaconej w toku sprawy ponad zasądzoną w pkt I oraz dalszych odsetek po dacie wyrokowania.

W pkt III Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanego kosztami procesu mając na uwadze jego sytuację życiową i majątkową oraz fakt, że pozwany wielokrotnie deklarował chęć spłaty zobowiązań w ratach na co jednak powód nie przystał podtrzymując roszczenie w całości.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)